

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี*

IMPROVING THE QUALITY OF LIFE OF PEOPLE WITH DISABILITIES
WHO RECEIVE LIVING ALLOWANCES IN THE SI O SUBDISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION AREA KUMPHAWAPI DISTRICT,
UDON THANI PROVINCE

บุญเพ็ง สิทธิวงษา¹ และ ชัยยันต์ คุณรักษ์²

Boonpeng Sittivong¹ and Chaiyan Khunrak²

¹⁻²มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

¹⁻²Northeastern University, Thailand

Corresponding author E-mail: boonpeng.sit@neu.ac.th

Received 9 May 2023; Revised 21 May 2024; Accepted 29 June 2024

บทคัดย่อ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญคนพิการถือได้เป็นบุคคลที่มีปัญหาเรื่องสุขภาพแต่สิทธิต่าง ๆ ยังเท่ากับบุคคลทั่วไป แต่ในยุคที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประชากรของประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในจำนวนประชากรดังกล่าวนี้ มีประชากรกลุ่มหนึ่งที่เป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ด้วยเหตุนี้บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ และ 3) แนวทางการพัฒนาการ

Citation:

* บุญเพ็ง สิทธิวงษา และ ชัยยันต์ คุณรักษ์. (2567). การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้ออำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 2(3), 26-42.

Boonpeng Sittivong and Chaiyan Khunrak. (2024). Improving the Quality of Life of People With Disabilities Who Receive Living Allowances in the Si O Subdistrict Administrative Organization area Kumphawapi District, Udon Thani Province. Journal of Interdisciplinary Social Development, 2(3), 26-42.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/jisdiadp.2024.5>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 367 คน และผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ประกอบการอภิปรายผล และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า : 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยเรียงลำดับด้านมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ 2) ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (X3) และตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม (X4) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 7.97 และ 3) การไม่ได้รับการเอาใจใส่จากบุคลากรในครอบครัว การไม่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสุขภาพร่างกายของผู้พิการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ค่อยเอาใจใส่ในการการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง การเสริมสร้างในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายไม่ทั่วถึง ภาครัฐเครือข่ายเขามาพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้พิการไม่มากเท่าที่ควร และแนวทางแก้ไขยังบกพร่องอย่างมาก บริบทของสังคมมีสภาพแวดล้อมไม่ดีมีปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนา เนื่องจากบุคลากรต้องไปทำงานต่างพื้นที่ปล่อยให้คนพิการต้องใช้ชีวิตตามลำพังและไม่มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต

คำสำคัญ: การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ, เบี้ยยังชีพ, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

Developing people's quality of life is important. People with disabilities can be considered people with health problems, but their rights are still the same as the general public. But in an era where society is changing rapidly the country's population is increasing. In this population there is a group of people

who need special care the objectives of this research article are 1) to study the development of the quality of life of people with disabilities who receive living allowances in the Si O Subdistrict Administrative Organization area. 2) to study the factors for improving the quality of life of people with disabilities who receive living allowances in the area of the Administrative Organization Si O Subdistrict Division and 3) Guidelines for developing the quality of life of people with disabilities who receive living allowances in the Si O Subdistrict Administrative Organization area. Kumphawapi District Udon Thani Province It is both quantitative and qualitative research. The sample group includes voters in Si O Subdistrict. Kumphawapi District Udon Thani Province, 367 people and 10 interview informants the research tools used were Questionnaires and interviews Statistics used in the research include frequency, percentage, mean, and standard deviation multiple regression analysis accompanying the discussion of results and descriptive analysis

The results of the research found that: 1) Improving the quality of life of people with disabilities who receive living allowances in the Si O Subdistrict Administrative Organization area. Kumphawapi District Udon Thani Province Overall, it is at a moderate level, arranged in descending order as follows Social relationships, physical, mental, and environmental aspects, respectively 2) Social relationship variables (X3) and environmental variables (X4) can together explain the variation in the development of the quality of life of people with disabilities who receive living allowances in the Si O Subdistrict Administrative Organization area. Kumphawapi District Udon Thani Province received 7.97 percent and 3) not being cared for by children in the family Failure to improve the quality of life and physical health of people with disabilities relevant agencies pay little attention to improving the quality of life of disabled people so that they are physically healthy. Strengthening the development of quality of life regarding physical health is not comprehensive His network partners come to improve the quality of life for people with

disabilities, not as much as they should. And the solution is still very flawed. The social context is poor and has problems and obstacles to development because children have to work in different areas, leaving people with disabilities to live alone and without sufficient income to survive.

Keywords: Improving the Quality of Life of People with Disabilities, Living Allowance, Subdistrict Administrative Organization

บทนำ

คุณภาพชีวิตมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็เพื่อให้สามารถพัฒนาตนเองและสังคมไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา ทั้งในส่วนบุคคล ครอบครัว จึงต้องมีการพัฒนาเพื่อให้มีแนวคิดเจตคติที่ดี รู้จักในการบริหารคุณภาพชีวิตและกลไกการสร้างรายได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมให้เกิดขึ้นในการพัฒนาตัวเองในการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข ด้วยความอยู่ดี กินดี มีสุข (สำราญ จุช่วย, 2555) ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยได้เริ่มวางระบบการพัฒนาประเทศ ได้มีบทบาทที่เน้นการเพิ่มรายได้ของประชาชนตามแนวทางของธนาคารโลกโดยหวังว่าถ้ารายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้น ประชาชนก็จะมีรายได้กินดีมากขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นให้มีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนจนถึงได้ให้ความสำคัญที่คนยึดคนเป็นศูนย์กลางที่มุ่งสร้างศีลธรรมและคุณธรรมในสังคมและครอบครัวตลอดจนการสร้างศักยภาพการพัฒนาให้สูงขึ้นและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการปรับเปลี่ยนวิธีการคิดจากเดิมที่คิดแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการ ซึ่งเชื่อว่าจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Gusky, T, 1996)

ปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ที่ดีอย่างเท่าเทียมและทั่วถึงเป็นปัจจัยหลักที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศในทุกระดับ ประเทศชาติใดมีมนุษย์ที่พร้อมด้วยศักยภาพทั้งร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์กับสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ถือว่าประเทศนั้นเป็นประเทศที่พัฒนาและประสบผลสำเร็จ คนพิการจึงนับเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งของสังคมที่กำลังเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาศักยภาพ ความสามารถของตนมาพัฒนาชุมชน สังคมและดำเนินชีวิตร่วมอยู่ในชุมชนได้อย่างมีความสุข ซึ่งการช่วยเหลือคนพิการให้สามารถอยู่ในสังคมถือเป็นหน้าที่ของทุกคน ที่กำหนดให้ผู้พิการควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตคนพิการที่ดีขึ้น สามารถพัฒนาตนเองได้

โดยการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ความเป็นมนุษย์ และความเป็นพลเมืองไทย มีส่วนร่วมทางการเมืองในการกำหนดนโยบาย รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ชุมชน สังคมและรัฐในทุก ๆ ด้าน (กันยวณิ ศรีสุรักษ์, 2559) แต่การดำเนินงานพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่ผ่านมา นั้น ภาครัฐและหน่วยงานองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องได้จัดให้มีกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การช่วยเหลือให้เข้ารับการอุปการะในสถานสงเคราะห์ การช่วยเหลือเบี้ยคนพิการ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคนพิการตลอดจนการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ โดยยึดหลักการวิเคราะห์สถานการณ์อย่างรอบด้านและบูรณาการการดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทุกภาคส่วนเพื่อให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ที่ให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ มีบริการเพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิตามกฎหมายและตอบสนองความจำเป็นของคนพิการแต่ละประเภท สร้างสภาพแวดล้อมพัฒนาเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ รวมถึงการสร้างพลังอำนาจให้คนพิการสามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ (บุญเพ็ง สิทธิวิชา, 2567)

การบริการและกิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นยังไม่เพียงพอกับความต้องการและพบว่าบริการบางอย่างไม่ตรงกับความต้องการของคนพิการ อีกทั้งยังประสบปัญหาในการที่จะเข้าถึงหรือใช้บริการ ถูกละเมิดสิทธิและการถูกเลือกปฏิบัติ ซึ่งยังคงพบเห็นได้ทั่วไปจากความไม่เท่าเทียมกันด้านต่าง ๆ นอกจากนี้สังคมไทยยังขาดความเข้าใจเรื่องคนพิการ คนพิการจึงถูกมองว่าเป็นคนไร้สมรรถภาพเป็นภาระของสังคม เป็นกลุ่มบุคคลที่ประสบกับความหวังในความสุขและความสำเร็จในชีวิตได้ยากประกอบกับในปัจจุบันจำนวนของคนพิการมีแนวโน้มมากขึ้นทั้งจากสาเหตุการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจึงมีผลทำให้ปัญหาที่มีอยู่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จากสภาพการณ์ของคนพิการดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลมีอำนาจในการบริหารกำหนดนโยบายและการตัดสินใจ เป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด (พระบุญเพ็ง สิทธิวิชา, 2562) จากงานวิจัยหลาย ๆ ท่านที่ได้กล่าวไว้ เช่น ธีรรัตน์ นงค์ทอง, พิมพา ขจรธรรม (2560) การศึกษาคุณภาพชีวิตของคนพิการรุนแรงทางร่างกายและการเคลื่อนไหว พบว่า คือหน่วยงานที่จัดบริการควรให้ความสำคัญในการสนับสนุนด้านจิตใจ ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการมีอาชีพ การสร้างรายได้การพัฒนาระบบ ผู้ช่วยคนพิการให้มีประสิทธิภาพ และ อนล ศรีสารานู (2559) การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย พบว่า ภาครัฐควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านสิทธิต่าง ๆ แก่คนพิการอย่างทั่วถึงรวมทั้งองค์การปกครองส่วน

ท้องถิ่นควรร่วมมือกับองค์กรภาคีเครือข่ายภาคเอกชนเพื่อร่วมกำหนดแผนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุต่าง ๆ ช่วยเหลือคนพิการและจัดทำข้อมูลประวัติหรือทะเบียนคนพิการในชุมชน เพื่อเป็นการดูแลคนพิการอย่างยั่งยืน

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในงานสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ให้มีประสิทธิภาพให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนผู้บริการในท้องถิ่นทั้งจำเป็นด้วยว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี อยู่ระดับใด ปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี มีอะไรบ้าง ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี และหาแนวทางแก้ไข ควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำเอาข้อมูลมาปรับใช้ในการแก้ไขปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้รับเบี้ยยังชีพคนพิการในในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
3. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

ความหมายของคุณภาพชีวิต

พัทยา สายหู (2556) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพของชีวิตที่มีความสำเร็จ สุข สงบ ซึ่งเหมาะสมกับภาวะและวัย คุณภาพชีวิตของคนพิการอาจพิจารณาเป็นด้าน ๆ ได้แก่

ด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต ด้านอาชีพ เศรษฐกิจกฎหมาย ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านข้อมูล ความรู้และนันทนาการ

กมลพรรณ พันพั่ง (2551) ได้ให้ความหมายว่าคุณภาพชีวิต คือ การรับรู้ความพึงพอใจ การรับรู้สถานะทางบุคคลในการดำเนินชีวิตในสังคม โดยสัมพันธ์กับเป้าหมายและความคาดหวังของคนภายในวัฒนธรรมและบริบททางสังคมของบุคคลต่อการดำเนินชีวิต

2. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับคนพิการ

ความหมายของคนพิการ

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (2550) ได้กล่าวว่า จากความบกพร่องหรือการสูญเสียสมรรถภาพของร่างกาย และ (หรือ) จิตใจทำให้มีข้อจำกัดความสามารถในการทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งในการเรียนรู้การสื่อความหมาย (การพูด ฟัง อ่าน เขียน) การทำกิจวัตรประจำวันการประกอบอาชีพ และการสร้างสัมพันธ์ภาพกับคนในสังคม ความพิการนี้จะเน้นที่การหย่อนความสามารถระดับบุคคล เช่น ทำงานไม่ได้ เดินไม่ได้ เป็นต้น

สุเวช ทรงอยู่สุข (2550) ได้ให้ความหมายของคนพิการว่า เป็นคนที่มีความบกพร่อง มีความผิดปกติทางร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจทำให้ไม่สามารถปฏิบัติการกิจที่จำเป็นหรือใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติเหมือนคนทั่วไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชัยวัฒน์ ปันม่วง, สุรศักดิ์ บุญเทียน, ณัฐพล บ้านไร่, และวรัญญา เผือกเพ็ง (2563) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตผู้พิการ ตำบลสามเงา อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่า (1) ทราบถึงคุณภาพชีวิตคนพิการ ทางด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม และสิ่งแวดล้อมที่โดยรวมอยู่ในระดับที่ดี (2) ทราบ ถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งปัจจัยการเห็นคุณค่าในตัวเองและปัจจัยสนับสนุนทางสังคมที่อยู่อาศัยและปัจจัยอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับดี

ลُبนา นิยมเดชา, เดชา สีตุกา, ณัฐริตา นาคสวาท (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงความต้องการสวัสดิการสังคมสำหรับผู้พิการทุพพลภาพ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัย พบว่า ด้านความต้องการทางสังคม ผู้พิการต้องการได้รับการเปิดโอกาสให้ผู้พิการมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในการประชุมมากที่สุด ($x = 4.88$) สำหรับแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการส่งเสริมด้านความต้องการทางด้านสังคมนั้น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ตควรมีการเปิดโอกาสให้คนพิการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

คิดเห็นในการประชุมสำหรับคนพิการในวันคนพิการสากล วันที่ 3 เดือนธันวาคมของทุกปีอีก ทั้งมีการจัดบริการล่ามภาษามือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ทับทิม ศรีวิไล, ภมร ชันระหัดถ์, และ ธนิศร ยืนยง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหาร การพัฒนาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการโดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใน เขตภาคกลาง ผล การศึกษาพบว่า 1) คุณภาพชีวิตคนพิการ โดยกรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตภาคกลาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ 2) ด้านการประกอบอาชีพและด้านการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิ ส่งผลต่อ คุณภาพ ชีวิตคนพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ควรส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าถึงประโยชน์ สิทธิต่าง ๆ การคุ้มครองผู้พิการ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการให้ดียิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจและการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยใช้ การสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสรุปให้เห็นถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ที่ระดับความเชื่อมั่น 80% และจำนวนทั้งหมดนี้ได้มาจากการเลือกสุ่มแบบหลายขั้นตอน

กลุ่มประชากรกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 4,687 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัด อุดรธานี จำนวน 4,687 คน โดยการคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, Taro, 1967) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 367 คน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้โดยการสัมภาษณ์ เพื่อตอบ วัตถุประสงค์ได้จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง พิจารณาจากความสามารถในการให้ ความรู้และประสบการณ์ ประกอบด้วยพิจารณาคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สามารถให้ข้อมูลองค์ ความรู้ ความเป็นมา สภาพปัจจุบัน โดยแยกเป็น 1 กลุ่ม จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ใช้สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ และแบบสัมภาษณ์ใช้สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัยซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนแก่ผู้ช่วยวิจัย 2) การขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม และทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง 3) ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลนำเสนอประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานีนำ ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ 4) แจกจ่ายและเก็บแบบสอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง และ 5) รับแบบสอบถามกลับคืน ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์แล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัย ในลักษณะการวิจัยเอกสาร ได้แก่ ส่วนที่เป็นคำอธิบายจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เป็นแนวคิดทฤษฎีรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี.2) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงานเพื่อขออนุญาตกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์การของการสัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามหลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการนำเสนอเป็นตารางใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบการอภิปรายผล 2) การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น ประกอบการอภิปรายผล 3) การวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือกและจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบจัดทำบรรณานุกรมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านร่างกาย	3.07	0.17	ปานกลาง
ด้านจิตใจ	3.04	0.69	ปานกลาง
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	3.10	0.37	ปานกลาง
ด้านสิ่งแวดล้อม	3.02	0.28	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.06	0.38	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.06, S.D.=0.38$) โดยเรียงลำดับด้านมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสัมพันธ์ทาง

สังคม ($\bar{x} = 3.10, S.D. = .037$) ด้านร่างกาย ($\bar{x} = 3.07, S.D. = 0.17$) ด้านจิตใจ ($\bar{x} = 3.04, S.D. = 0.69$) และด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.02, S.D. = 0.28$) ตามลำดับ

2) ปัจจัยการพัฒนาคูณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ปัจจัยการพัฒนาคูณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี (Multiple Regression analysis)

ลำดับตัวแปรที่ได้ รับการคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P-value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.820	1.363		1.336	.182		
ด้านร่างกาย X_1	.335	.525	.437	.638	.524	.002	5.342
ด้านจิตใจ X_2	.213	.795	.251	.268	.789	.001	4.252
ด้านความสัมพันธ์ ทางสังคม X_3	.425	.090	.629	4.730	.000*	.062	6.075
ด้านสภาพแวดล้อม X_4	.164	1.271	.202	.129	.000*	.000	2.926

SE_{est} = $\pm$.20576 R = .797; R² = .636; Adj. R² = .629 ; F = 96.218 ; p-value = 0.001

* statistically significant at the .05 level.

จากตาราง 2 พบว่า ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (X_3) และตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม (X_4) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาคูณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 7.97 โดยที่ตัวแปรด้านด้านจิตใจ มีอิทธิพลในทางบวก ในขณะที่ตัวแปรด้านด้านร่างกายมีอิทธิพลในทางลบ โดยที่ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อปัจจัยการพัฒนาคูณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้

ดังนั้น สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = 1.820 + .425X_3 + .164X_4$ และ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z}_Y = .629Z_{X_3} + .164Z_{X_4}$

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี พบว่า การไม่ได้รับการเอาใจใส่จากบุคลากรในครอบครัว การไม่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสุขภาพร่างกายของผู้พิการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ค่อยเอาใจใส่ในการการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง การเสริมสร้างในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายไม่ทั่วถึงภาคีเครือข่ายเข้ามาพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้พิการไม่มากเท่าที่ควร และแนวทางแก้ไขยังบกพร่องอย่างมาก บริบทของสังคมมีสภาพแวดล้อมไม่ดีมีปัญหาละเลยอุปสรรคในการพัฒนาเนื่องจากบุคลากรต้องไปทำงานต่างพื้นที่ปล่อยให้คนพิการต้องใช้ชีวิตตามลำพังและไม่มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต

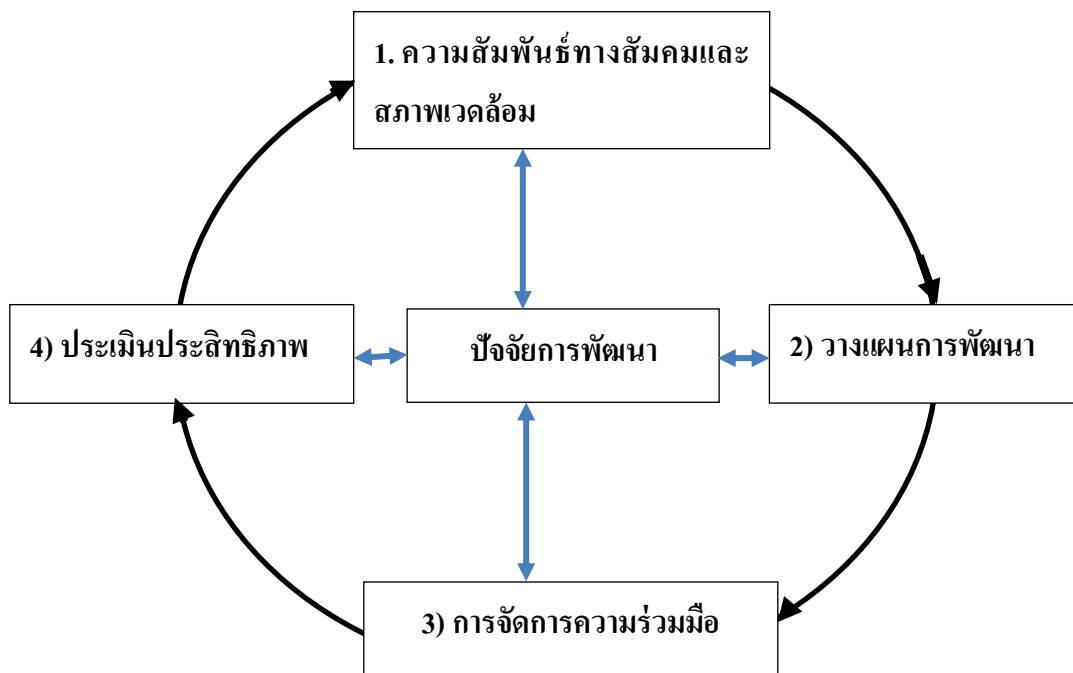
อภิปรายผล

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.06, S.D. = 0.38$) โดยเรียงลำดับด้านมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ($\bar{x} = 3.10, S.D. = 0.37$) ด้านร่างกาย ($\bar{x} = 3.07, S.D. = 0.17$) ด้านจิตใจ ($\bar{x} = 3.04, S.D. = 0.69$) และด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.02, S.D. = 0.28$) ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทับทิม ศรีวิไล, ภมร ชันชะหัดถ์, และ ธนิศร ยืนยง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการพัฒนาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการโดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตภาคกลาง ผลการศึกษาพบว่า 1) คุณภาพชีวิตคนพิการ โดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตภาคกลาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2) ด้านการประกอบอาชีพและด้านการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ควรส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าถึงประโยชน์สิทธิต่าง ๆ การคุ้มครองผู้พิการ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการให้ดียิ่งขึ้น

ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (X3) และตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม (X4) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 7.97 โดยที่ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลในทางบวก ในขณะที่ตัวแปรด้านร่างกายอิทธิพลในทางลบ โดยที่ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = 1.820 + .425X_3 + .164X_4$ และ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z}_y = .629Z_{x_3} + .164Z_{x_4}$ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลุพนา นิยมเดชา, เดชา สีดูกา, ณัฐริตา นาคสวาท (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงความต้องการสวัสดิการสังคมสำหรับผู้พิการทุพพลภาพ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัย พบว่าด้านความต้องการทางสังคม ผู้พิการต้องการได้รับการเปิดโอกาสให้ผู้พิการมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในการประชุมมากที่สุด ($x = 4.88$) สำหรับแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการส่งเสริมด้านความต้องการทางด้านสังคมนั้น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ตควรมีการเปิดโอกาสให้คนพิการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการประชุมสำหรับคนพิการในวันคนพิการสากล วันที่ 3 เดือนธันวาคมของทุกปีอีก ทั้งมีการจัดบริการล่ามภาษามือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การไม่ได้รับการเอาใจใส่จากบุตรหลานในครอบครัว การไม่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสุขภาพร่างกายของผู้พิการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ค่อยเอาใจใส่ในการการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง การเสริมสร้างในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายไม่ทั่วถึง ภาศิเครือข่ายเข้ามาพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้พิการไม่มากเท่าที่ควร และแนวทางแก้ไขยังบกพร่องอย่างมาก บริบทของสังคมมีสภาพแวดล้อมไม่ดีมีปัญหาละและอุปสรรคในการพัฒนา เนื่องจากบุตรหลานต้องไปทำงานต่างพื้นที่ปล่อยให้คนพิการต้องใช้ชีวิตตามลำพังและไม่มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ ปินม่วง, สุรศักดิ์ บุญเทียน, ณัฐพล บ้านไร่, และวรวิญญา เผือกเพ็ง (2563) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตผู้พิการ ตำบลสามเงา อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่า (1) ทราบถึงคุณภาพชีวิตคนพิการ ทางด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่โดยรวมอยู่ในระดับที่ดี (2) ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งปัจจัยการเห็นคุณค่าในตัวเองและปัจจัยสนับสนุนทางสังคมที่อยู่อาศัย โดยรวมอยู่ในระดับดี

ภาพที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนั้น ทำให้ทราบได้ว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ และทั้งนี้การไม่ได้รับการเอาใจใส่จากบุคลากรในครอบครัว การไม่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสุขภาพร่างกายของผู้พิการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ค่อยเอาใจใส่ในการการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง การเสริมสร้างในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายไม่ทั่วถึง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์ และควรลดขั้นตอนในการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์เพื่อส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงบริการได้มากยิ่งขึ้น และยังเพิ่มประสิทธิภาพของการบริการให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาแก่คนพิการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งด้านองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับคนพิการและสภาวะโลกในปัจจุบัน รวมถึงงบประมาณที่เพียงพอในการสนับสนุนการศึกษาและการดำเนินชีวิตประจำวัน

3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมเรื่องอาชีพและการมีงานทำของคนพิการ โดยกระตุ้นให้นายจ้างและองค์กรต่าง ๆ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการจ้างคนพิการทำงานมากขึ้น และหางานให้กับคนพิการได้ทำเพื่อรองรับการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของตัวแปรอื่น ๆ เช่น ภาวะสุขภาพ พลังอำนาจของคนพิการจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการหรือไม่

2) ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถอ้างอิงไปสู่ประชากรส่วนใหญ่ได้มากขึ้น

3) ควรมีการศึกษาคุณภาพชีวิตเพิ่มในกลุ่มคนพิการประเภทอื่น ๆ ให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ เพื่อให้คนพิการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตไปพร้อม ๆ กัน และพื้นที่อื่น ๆ ที่ยังมีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีความเท่าเทียมทางสังคมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window. (พิมพ์ครั้งที่

12). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.

กมลพรรณ พันพื้ง. (2551). โอแอล การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ. นนทบุรี: สมาศูนย์การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการประเทศไทย.

กันรญาณี ศรีสุรักษ์. (2559). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนพุดตาลหลวงวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชัยวัฒน์ ปันม่วง, สุรศักดิ์ บุญเทียน, ณัฐพล บ้านไร่, และวรัญญา เผือกเพ็ง. (2563). คุณภาพชีวิตผู้พิการ ตำบลสามเงา อำเภอสสามเงา จังหวัดตาก. รายงานการประชุมวิชาการการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมระดับชาติ (CSD สัมพันธ์) ครั้งที่ 19 “นวัตกรรมการพัฒนาสู่ความยั่งยืน” ระหว่างวันที่ 27 – 30 มกราคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์ลำปาง.

- ทับทิม ศรีวิไล, ภูมิร ชันระหัดถ์, และ ธนิศร ยืนยง. (2565). การบริหารการพัฒนาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการโดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตภาคกลาง. วารสารรัชต์ภาคย์ ปีที่ 16 ฉบับที่ 49 พฤศจิกายน – ธันวาคม 2565 - TCI กลุ่มที่ 1 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปี 2564-2567 หน้า 371-385.
- ธิดารัตน์ นงค์ทอง, พิมพ์า ขจรธรรม. (2560). การศึกษาคุณภาพชีวิตของคนพิการรุนแรงทางร่างกายและการเคลื่อนไหว วารสารพัฒนาสังคม 19(2), 113 – 131.
- บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2567). พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม. วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น, 11(1), 63-73.
- พัทยา สายหุ. (2556). ความหมายของคุณภาพชีวิต. คุณภาพชีวิตนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์: กรณีสถิตศึกษานักศึกษาเข้าใหม่ปีการศึกษา 2555. ศูนย์วิจัยวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- พระบุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2562). การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. วารสารหมาจุพานาครทรรศน์. 6(5), 2459-2480.
- ลพนา นิยมเดชา, เดชา สีตูกา, ณัฐริตา นาคสวาท. (2560). การเข้าถึงความต้องการสวัสดิการสังคมสำหรับผู้พิการทุพพลภาพ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต. การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ครั้งที่ 2 หน้า 434-448.
- สำราญ จูช่วย. (2555). รายงานการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์: กรณีสถิตศึกษานักศึกษาเข้าใหม่ปีการศึกษา 2555. รายงานการวิจัย วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สุขเวช ทรงอยู่สุข. (2550). แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลเขมราฐ อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2550). อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ. สำนักส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2550. รายงานการศึกษาวิจัย โครงการศึกษาวิจัยการพัฒนาระบบการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนในประเทศไทย.

อนล ศรีสาราญ. (2559). การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย. สารนิพนธ์
หลักสูตรสาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม ภาควชาสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Guskey, T. (1996). Reporting on student learning. Lessons from the past —
prescriptions for the future. In T. Guskey. (Ed.), Communicating student
learning: The 1996 ASCD yearbook (pp. 13-24).

Taro Yamane. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. 3rdEd. New York. Harper
and Row Publications.